

kindluses ümber, et oma silmaga näha, kas tema käsud ka igal pool täielikult pruugitud saaksivad.

Seejugas ametis tuli ta korra ühe wahisoldati juure, kes ilma et seaduslikul kombel piisfi oleks ees pidand, liikumatta, n'agu kivisammas ühe paiga peal seisfis.

„Kas sa ei tunne mind mitte, mo poeg?“ küfis kindral soldati käest, „kas sa ei tea mitte, mis so kohus nõuab?“

Soldat vastas: „Kuustatud kindral, mina tunnen teid ja oma kohut väga selgeste; aga mõni filmapiik enne teie süia tulekut, lasti mul mõned sõrmed parema käe küljeist maha, sellepärast 'pole mul praegu mitte võimalik, piisfi ees pidada.“

„Miks ei rutand sa mitte, lät lastma sinu-
siduda?“ küfis kindral.

„Sellepärast“, oli soldati vastus, „et mitte luba ei ole, paigast minna, enne kui teine on ase-
mele astunud.“

Nähtawalt liigutud astus kindral hobuse seljast maha ja ütles soldati wastu: „Anna oma piis ja patroni tass süia, mina astun sinu asemele. Sina aga rutta kõige lähema arsti juure ja lase oma käsi kinnisiduda.“

Soldat tegi mis kästi, läks aga jüiski enne

lähema wahifordas oleja juure ja andis teada, et kindral wahi peal seisab ja, et teda peab ruttu ärapeastetama, siis alles läks ta arsti otsima ja lastis oma purustud käe kinni siduda.

Nüüd ei kõlband wapper soldat enam sõdateenis-
tusesse teda lasti priiks, kindral kinkis t'ale hea kingituse, ja andis ka tema truui teenistusest Londoni teadust. Kui nüüd armuleiwamehed Londoni tuliwad, nõudis kuningas Georg seda wappert soldatid näha saada; ta rätis kuu temaga ja kinkis t'ale wiimaks nii palju raha, et soldat elu otsani wõis ilmamureta elada.

Tark ja reisumees.

Korra juhtus kuulus kirjamees Gesop ühe reisi-
jaga maante peal wastastikku, kes aumakklikult küfis, kui kuu tuluks küll weel aega ära, enne kui ta ühte teatud linna pidi jõudma. „Mine edasi!“
wastas Gesop. Seejugas wastuse peale pööras wõeras mees t'ale paha meelega selga ja läks edasi. Hädaoste oli ta mõned sammud edasi astu-
nud, seal hüüdis Gesop teda taga: „Kuule, hea sõber, lahe tunni pärast oled sa tõeste seal lin-
nas.“ — Wõeras ei jõudnud küllalte selle üle imetleda, et ta temale ühe seejugas wastuse peale